ARICI POGONICI

Nr. 2. ALBUM PENTRU CEI MICI EDITAT DE REVISTA „LUMINIȚA" 1960

Școala Elementară

Com.

Către voi, apărători ai păcii

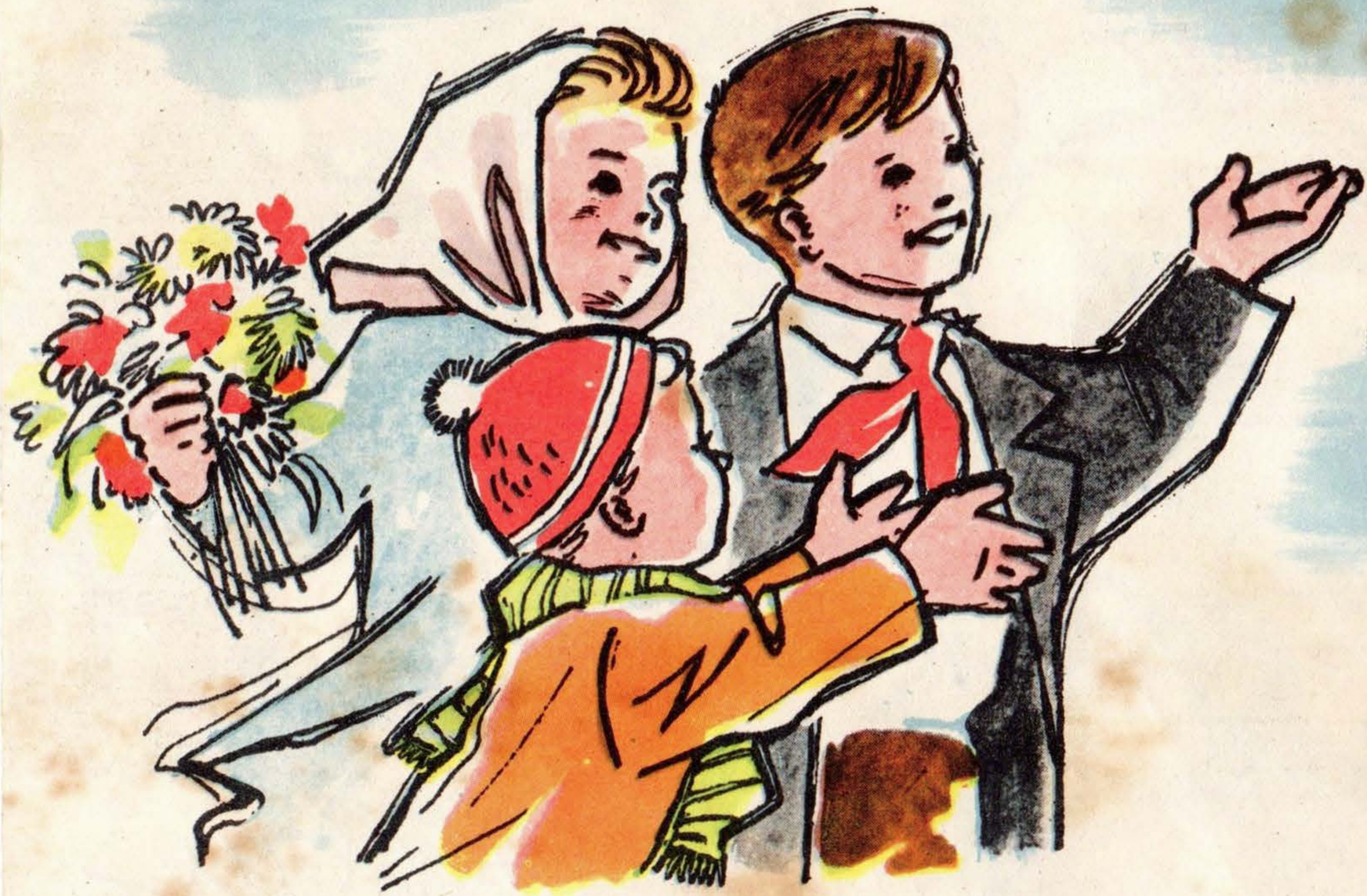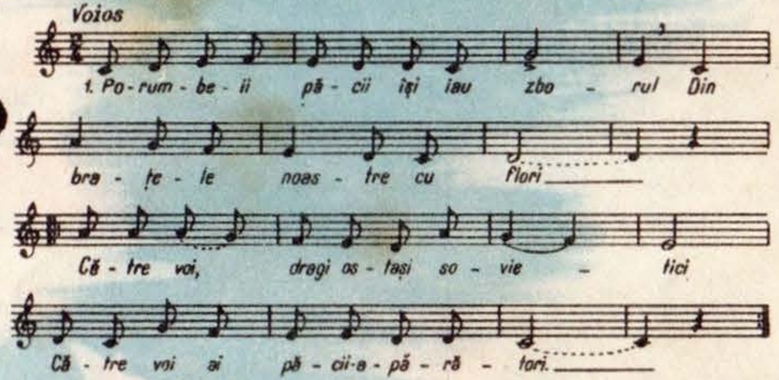

Voios
t. Po - rum - be - ii pă - cii își iau zbo - rul Din
bra - țe - le noas - tre cu flori
Că - tre voi, dragi os - tași so - vie - tici
Că - tre voi ai pă - cii-a - pă - ră - tori.

Porumbeii păcii îşi iau zborul
Din braţele noastre cu flori
Către voi, dragi ostaşi sovietici,
Către voi, ai păcii-apărători.

Vin în zbor să vă aducă vouă
Şi dragostea, şi bucuria.
Să vă spună că în viaţa nouă
Fericită ni-i copilăria.

Muzica: ION NICORESCU
Text: NICOLAE CONSTANTINESCU

La Monumentul Eroilor Sovietici

Ramurile ninse
Suie peste gard.
Iată-aici, nestinse,
Stele roșii ard.
Soarele desprinde
De pe-al iernii prag
Neaua, și de-argint e
Monumentul drag.
Numele eroilor
Nu-l vom ști niciînd.
Ei prin apa ploilor,
Prin zăpezi și vînt,
Prin cîmpii încoace
Au adus cu ei
Libertate, pace,
Zbor de porumbei.
Cînd prin nea albastră
Ne-adunăm aci,
În cîntarea noastră
Să-i slăvim, copii!

GHEORGHE TOMOZEI

Cine vine la urmă?

de MIHAI STOIAN

Ciudate fapte par să se petreacă în casa despre care este vorba în povestea aceasta. Afară ninge, se aud tropote în curte, glasuri vesele, iar ușa se tot deschide. De cum pătrunde careva în odăița cu dulăpioare colorate, pe care sînt desenate tot felul de animale, o voce întreabă:

— Tu care ești?

— Eu? răspunde un glas subțirel ca un firicel de fum. Eu sînt ursul...

— Bravo, moș Martine. Te-au

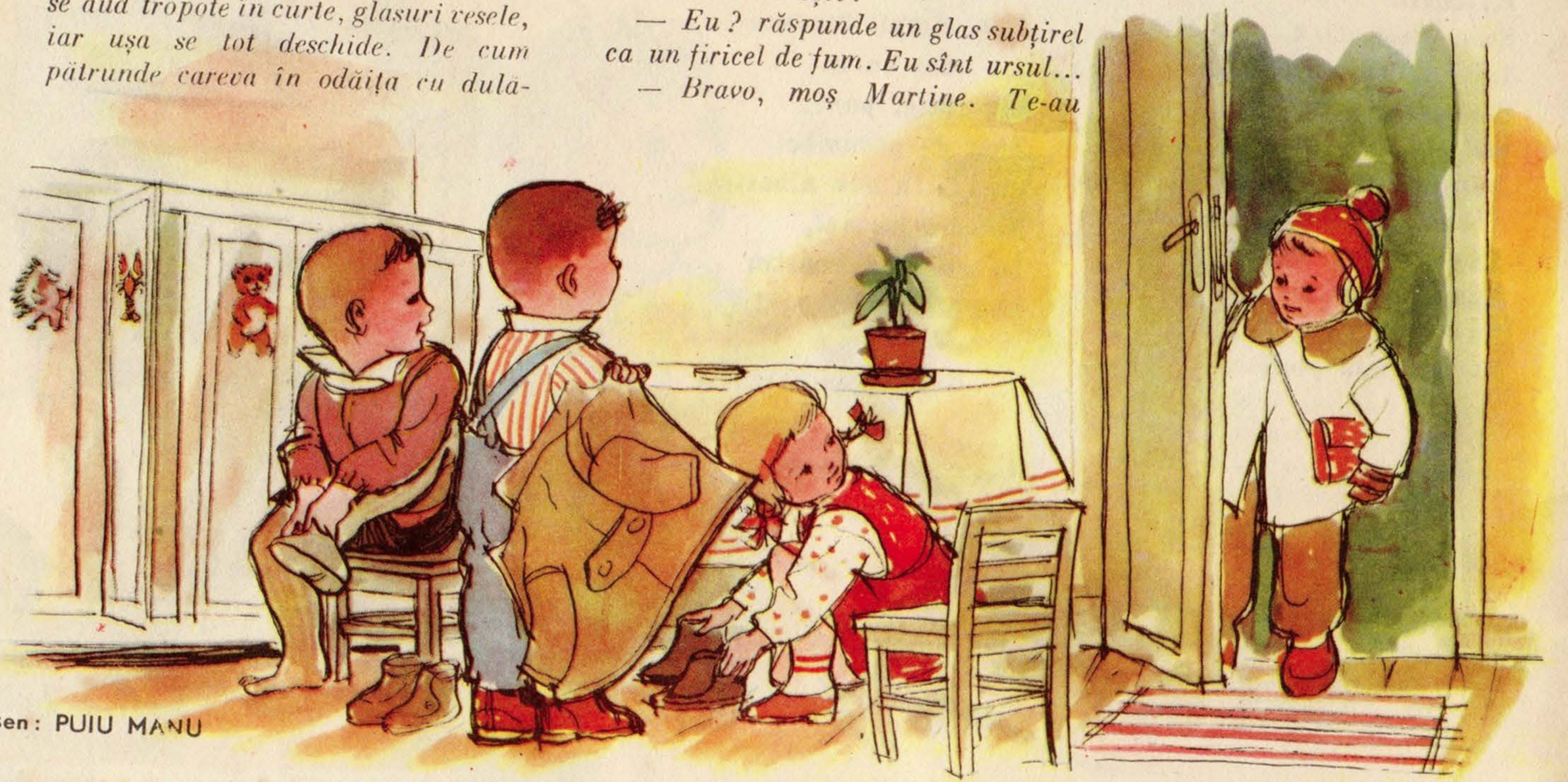

desen: PUIU MANU

poreclit oamenii „greul pămîntului", dar tu ai ajuns la vreme.

Iar se deschide ușa.

— Dar tu?

— Eu sînt racul.

— Bravo, „croitorule". În loc să mergi înapoi, ai mers bine, înainte. N-ai mai zăbovit în drum, ca altădată...

— Eu sînt veverița.

— Bravo, roșcato, ai venit tot la timp.

Ușa, din nou.

— Tu cine ești?

— Eu sînt ariciul.

— Bravo, țeposule, n-ai întîrziat nici o clipă, deși ești atît de încotoșmănit.

— Eu sînt melcul.

— Bravo, gospodarule, cu casa-n spinare. Te-ai dovedit și acum sprinten...

Încăperea se golește treptat, treptat.

Toți trec într-o odaie luminoasă, cu măsuțe și scăunele, și jocuri. Deodată, ușa se crapă, scîrțîie ușor. În prag e cineva.

— Dar tu, întîrziatule, cine ești?

— Iepurele.

Ceilalți rîd cu poftă. Căci, dintre toți copiii, cel mai tîrziu a venit astăzi la grădiniță tocmai băiatul care are desenat, pe dulap, un iepure iute de picior. Ce alt dulăpior să-i dea dacă la ei și ariciul, și veverița, și ursul, și racul, ba pînă și melcul, vin la vreme?

Întîrziatul își ia inima-n dinți, face doi pași întinși și spune tare, să-l audă toți:

— De mîine-am să fiu iepure, iepure adevărat! Mă credeți, nu?

Și pentru că îl cred cu adevărat, copiii îl poftesc la locul lui. Iar educatoarea dă semnul că jocul poate începe. Sînt toți de față!

BUNICA ȘI NEPOTUL

de ANGELA PLATI

Uite, pere, uite prune,
Roșcove, gutui, alune —
Și cofeturi în cartoane,
Și o pungă cu bomboane,
Pentru voi le țin pe toate,
Ia și-un pumn de vrei, nepoate!

— Nu iau singur, mi-e rușine,
Dă-mi matale, e mai bine!

. . . . . .

Vezi, bunică? Ai pumn mare.
Umple două buzunare.
Pumnul meu e mititel,
Cît de mult să-ncapă-n el?

DARURILE

Stau pe-o masă aşezate
Trei rățuşti desperecheate,
Urşi de pîslă şi pisici,
Încălțate cu tîrlici,
Avioane cu motoare,
Patru zebre, cinci tractoare
Şi vapoare, şi păpuşi,
Cu jachete şi mănuşi.

Ştiți ce meşteri le-au cioplit,
Le-au cusut şi migălit?
Fraților voştri dragi mai mari,
Pionierii — şi în dar
Le-au trimis apoi aci
La căminul de copii.

SABINA POP

Desen: CLELIA OTTONE

Nică cel mic

de GABI AUGUSTIN

Nică este mic,
dar e şi voinic.
Are o maşină
Cu bomboane plină;
Faruri şi-un motor
Bîzîind uşor...
S-a oprit maşina
Că n-are benzină?
Iute o bomboană
Şi-a pornit în goană!

LA PATINAJ

Scenariu de SANDA MANOS

E gata patinoarul grădiniței și, în pauza mare, nu strică să ne dăm și puțin pe gheață.

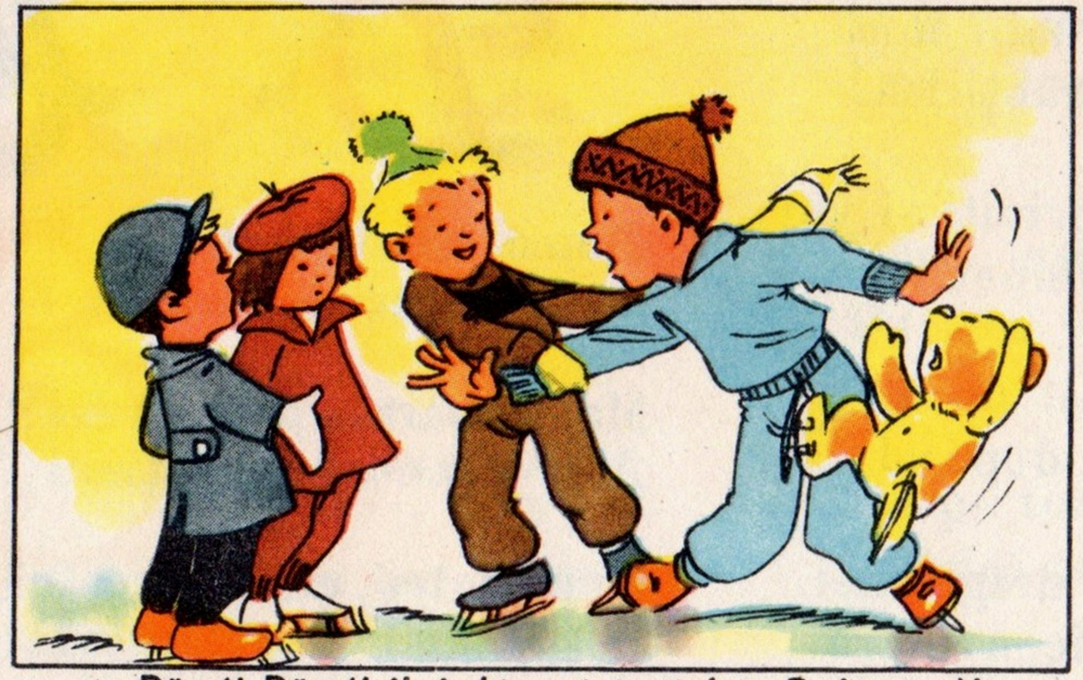

Dănuț! Dănuț! îl îmbie prietenii lui, Radu și Nicu. Hai să te joci și tu. Nu-ți fie teamă, n-ai să cazi!

Scăpat de sub braț, ursulețul, care atît aștepta, lunecă pe

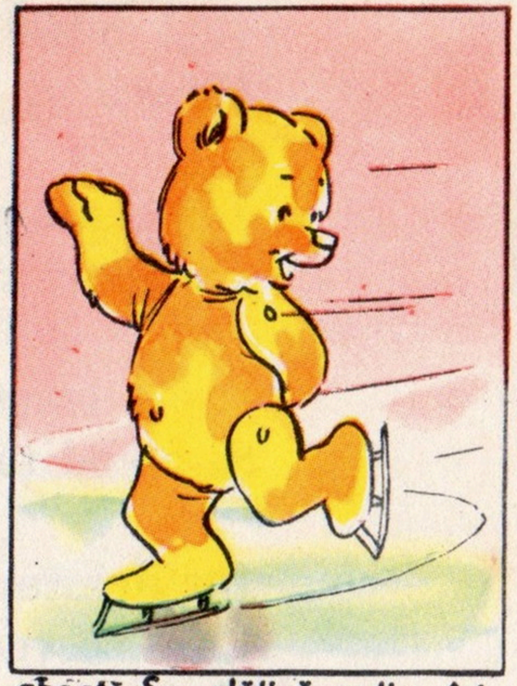

gheață. Se clătină puțin, își găsi echilibrul, și apoi — fiin-te joc!

— Ursuleț! Ursuleț! strigă Dănuț, dîndu-și și el drumul pe gheață, încercînd să-l prindă.

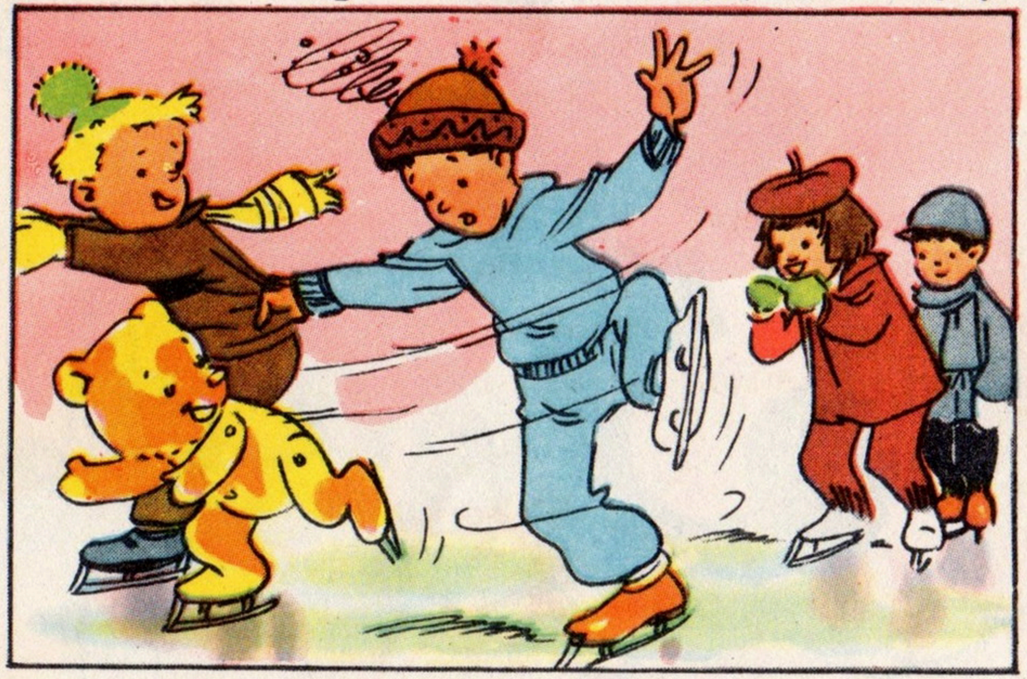

Vîjj în dreapta, vîjj în stînga, îl prinse însă pe Radu, apoi Radu pe el, apoi se luă la întrecere cu Nicu și Olguța, iar pe ursuleț, pas să-l mai ajungi.

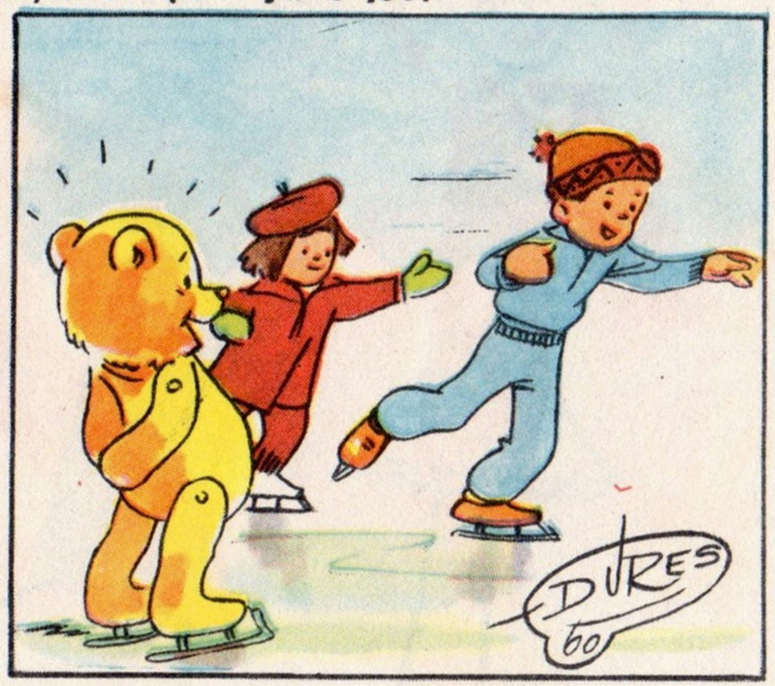

...Și jocul deveni și mai vesel, mai ales că patina și Dănuț.

De la unu

de S. MARȘAK

Iată cifra unu: mică,
Firavă și subțirică.

Iar acum priviți și voi
La acest simpatic doi;

Are-n creștet un inel
Și-o codiță după el.

Iar acesta, dragii mei,
Cum se vede, e un trei;

Hop și dînsul se înfige
C-o pereche de cîrlige.

Mai departe, patru vine;
Ăsta mîna-n șold o ține.

După patru, cinci urmează;
Ia priviți-l cum dansează:

Brațu-n dreapta l-a zvîrlit,
Și piciorul și-a-ndoit.

Șase are-un cîrligel
Agățat de un inel.

De la unu la zece

de S. MARȘAK

Iată cifra unu: mică,
Firavă și subțirică.

Iar acum priviți și voi
La acest simpatic doi;

Are-n creștet un inel
Și-o codiță după el.

Iar acesta, dragii mei,
Cum se vede, e un trei;

Hop și dînsul se înfige
C-o pereche de cîrlige.

Mai departe, patru vine;
Ăsta mîna-n șold o ține.

După patru, cinci urmează;
Ia priviți-l cum dansează:

Brațu-n dreapta l-a zvîrlit,
Și piciorul și-a-ndoit.

Șase are-un cîrligel
Agățat de un inel.

În romînește de I. BLOCK

Cifra șapte, cum o dai,
Seamănă cu un vătrai.

Suprapui două inele
Și-ai făcut pe opt din ele

Nouă, zic, pe cinstea mea,
Că-i un acrobat sadea;

Răsturnat, imediat,
E un șase-adevărat.

Cifra cea ca un „o“ mic
Este zero, un nimic.

O fi ea drăguță tare,
Dar n-are nici o valoare.

Dacă însă-n fața ei
Pui un unu, dragii mei,

Ea pe toate le întrece,
Fiindcă-atunci înseamnă
zece.

1 la Zece

În romîneşte de I. BLOCK

Cifra şapte, cum o dai,
Seamănă cu un vătrai.

Suprapui două inele
Şi-ai făcut pe opt din ele

Nouă, zic, pe cinstea mea,
Că-i un acrobat sadea;

Răsturnat, imediat,
E un şase-adevărat.

Cifra cea ca un „o“ mic
Este zero, un nimic.

O fi ea drăguţă tare,
Dar n-are nici o valoare.

Dacă însă-n faţa ei
Pui un unu, dragii mei,

Ea pe toate le întrece,
Fiindcă-atunci înseamnă
zece.

uniforma

Mirel era un băiețel cuminte și dornic să cunoască multe.

De cîte ori urca în tramvai, da fuga de-a lungul vagonului și se cuibărea pe platforma din față. Aici, Mirel se minuna de dibăcia omului care mînuia tramvaiul. De emoție, uita chiar și să clipească.

Ceea ce nu puteau să înțeleagă cu nici un chip ochii lui vii de veveriță era faptul că niște simple mașinării — numai atîtica — porneau și opreau cogeamite vagoane. Abia dacă omul în uniformă făcea cîteva mișcări, căci tramvaiul o și pornea.

Nici de data aceasta băiețelul nu-și mai afla loc, răsucindu-se și pitindu-se să vadă: nu cumva o fi și altceva? Nemulțumit că nu descoperise „secretul", intră în vorbă cu vatmanul.

— Nene, zise el, nu te supăra, vreau să te întreb ceva...

— Zi-i, nepoate! răspunse vatmanul scurt, fără să se întoarcă.

— Cum se cheamă mașinăria asta?

— Manivela de reglare!

— Așa? Manivela... — silabisi Mirel, îmbujorîndu-se la față de o bucurie necunoscută.

desen: E. DRAGANOVICI

După un timp iarăși întrebă:

— Dar aia, nene, care sîsîie ca un gîscan?

— Maneta de mers! zîmbi omul în uniformă.

— Așaa? clătină căpșorul băiețașul.

Apoi între ei se așternu tăcere.

Băiețelul se mulțumea numai să urmărească cum omul își plimba mîinile pe mașinăriile celea ciudate.

Iată că tramvaiul a trebuit să oprească la stop. Vatmanul aștepta să-i dea cale liberă. Dar cum ochiul verde încă nu-și ridicase pleoapa, omul avu răgaz să se întoarcă spre băiețel. Îl măsură cu privirea, îi zîmbi și-l mîngîie pe cap.

Băiețelul pe semne atîta așteptase.

— Nene, mă lași să conduc și eu?

— Cum de nu! rîse vatmanul din toată inima. Numai că, vezi dumneata, n-ai uniformă. Și fără uniformă e greu...

— A! făcu copilul mîhnit. Dacă aș avea, m-ai lăsa?

— Dacă ai avea, atunci s-ar schimba socoteala...

Pe urmă tramvaiul porni. La stația următoare ieși și mama și-l luă pe băiețel de mînă. Înainte de-a coborî, vatmanul spuse glumeț:

— Nu uita de uniformă, băiete!

Pe drum, mama îl întrebă pe Mirel:

— Despre ce uniformă era vorba?

Băiețelul povesti mămei cît de cumsecade fusese vatmanul.

— Dacă aveam uniformă, adăugă el, știi, te-aș fi adus pînă acasă!

Mama zîmbi. Pricepuse gluma. Și știind dorința copilului, îi spuse:

— Uite, dragul meu, uniforma însemnează că tu trebuie să înveți mai întîi meseria. Și meseria cere pricepere și stăruință, că nu tot ce pare ușor e și ușor de dobîndit. După ce-ai învățat-o, uniforma vine de la sine...

Mirel o privi cu ochi mari, în care licărea fericirea. Abia acum i se luminau gîndurile! Cînd o să învețe meserie, atunci are să poarte și uniformă.

ION CALOVIA

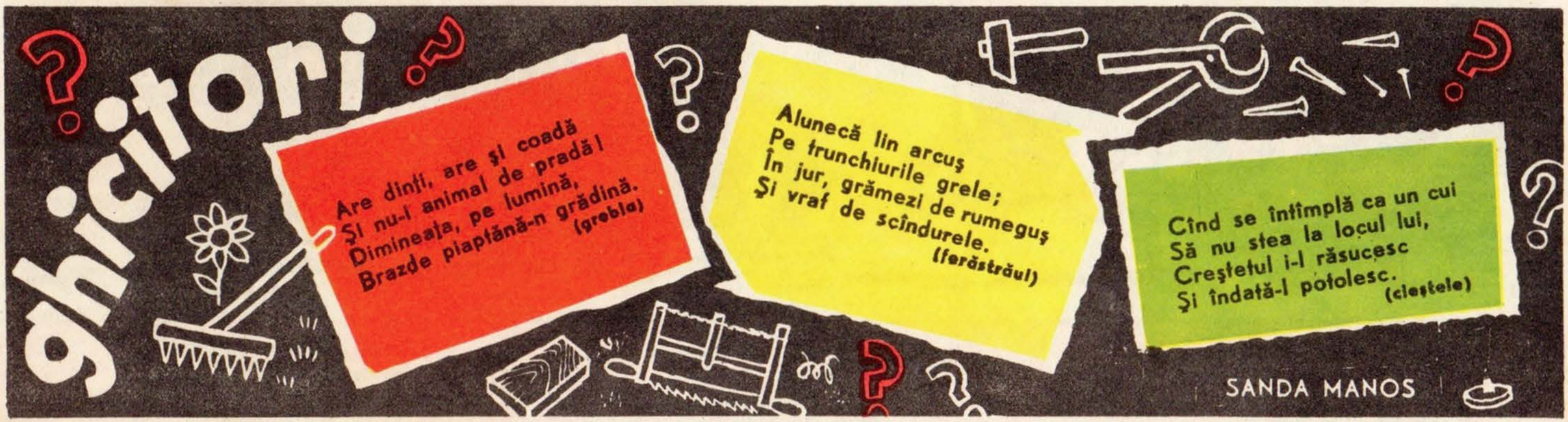

Pe masa mea de lucru se află o jucărie. Un iepuraș.

Astfel de iepurași se găsesc mulți în magazine; unii sînt făcuți din material plastic, iar alții din pînză.

Vreau să vă spun însă că iepurașul din istorioara noastră este altfel decît cei din vitrinele magazinelor. Îmbrăcămintea lui, urechiușele lungi, piciorușele, cît și codița scurtă sînt făcute numai din pămînt.

Și dacă vă spun că iepurașul acesta s-a născut dintr-o întîmplare, nu m-ați crede.

Iată cum s-a întîmplat:

Eram un copil ca și voi de mic și îmi plăceau foarte mult lucrurile frumoase.

Într-o zi, pe cînd stam pe prispă și mă uitam la părinții mei cum frămîntă lut pentru lipit casa, am luat o bucățică de pămînt și am început să-l frămînt între degete.

Și tot frămîntîndu-l așa, am ob-

• ARICI POGONICI PRINTRE COPII LA CĂMIN •

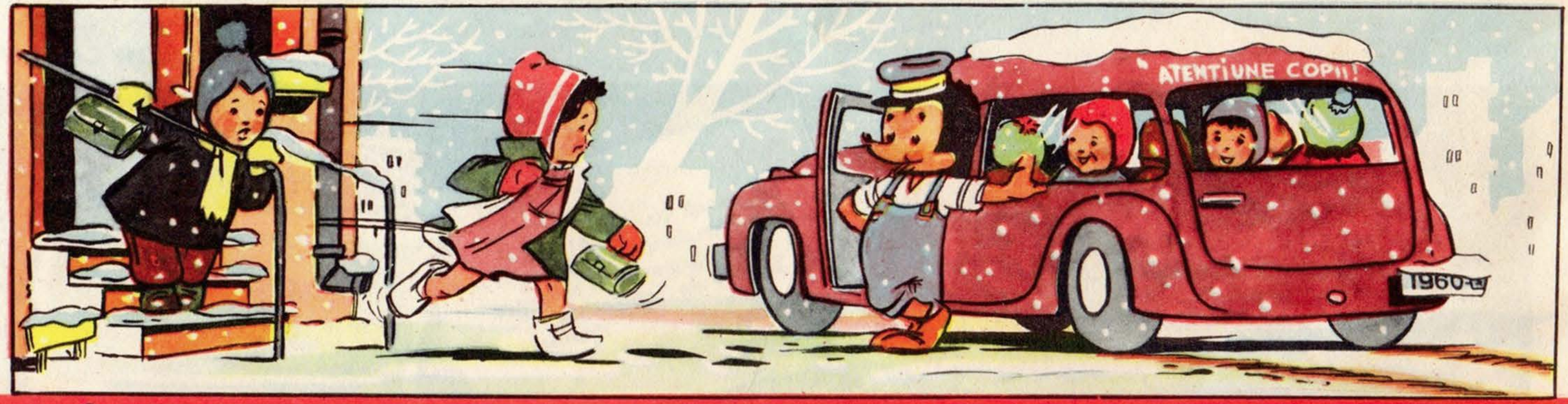

Cu vecina mea Rodica,
Azi voios merg la cămin.
Scările parcă-s nimica!
După ea abia mă țin...

Ninge-ntr-una. Stele mici
Zboară-n aer, licurici,
Curtea-i albă; alb e drumul.
Trece-un tren. Tot alb e fumul...

Trec copii! „Atenție!"
Scrie pe mașină, mare.
Din claxon toți vor să sune
Și la geam vrea fiecare...

servat că el devine din ce în ce mai plastic, numai bun de modelat.

Ce să fac din el, m-am întrebat atunci. Un iepuraș, mi-am zis.

Și-am început să-i modelez capul și corpul iepurașului. Am mai frămîntat apoi alte bucățele de pămînt și i-am făcut picioarele.

Ei, dar au mai rămas urechile! Le-am modelat și pe acestea, apoi coada, și așa s-a născut iepurașul! Numai că era orb.

Trebuie să-i fac ochii, mi-am zis. Și i-am lipit lateral, puțin mai jos de urechi, două bobițe de cărbune.

Acum iepurașul era gata și mă privea cu ochișorii lui negri, parcă speriați și întrebători: „Acum ce-ai să faci cu mine?"

Atunci l-am așezat pe o scîndură ca să se usuce și i-am spus: „Liniștește-te, iepurașule!" Și după ce s-a uscat am luat pensula și l-am vopsit în alb și i-am pus și o pereche de mustăți.

Acum iepurașul parcă era viu, gata să alerge.

Tata, văzîndu-l, m-a întrebat curios:

— Unde l-ai găsit?

— Eu singur l-am făcut! i-am răspuns mulțumit că făcusem un lucru atît de frumos...

Aceasta este povestea iepurașului de lut.

De atunci au trecut mulți ani, iar eu am devenit un sculptor adevărat. Acum lucrez, firește, sculpturi

• Arici Pogonici printre copii la cămin •

La cămin ne-ntîmpinară
Subțirele, glasuri multe.
Iar Rodica... Ce sprințară!
Fuge. Nu mai vrea s-asculte.

Joaca, uite cum o fură...
O urmez. Nici nu mă vede
Către-un urs cu blana sură,
Chicotind, ea se repede.

Vin și alți copii, grămadă,
Chiar și cel mai mic, Andrei,
Fiecare vrea să vadă
Cum „vorbește" ursul ei...

mari, care sînt expuse în parcurile orașului, dar fiecare lucrare ce o încep îmi amintește de iepurașul pe care l-am făcut cînd eram copil.

De aceea, mă gîndesc că dacă încercați și voi să faceți ceva, un lucru cît de neînsemnat v-ar părea el, puneți multă stăruință cînd îl lucrați, căci el vă va aminti mai tîrziu de primul obiect pe care l-ați făcut cu mîna voastră și vă va umple inima de mîndrie.

VITACHIS SIVETIDIS

desen: D. ILIESCU

Supărarea lui Gică

Gică-i supărat
(Și așa și este)
Ninge peste sat,
Ninge fără veste.

Cum de nu i-a spus
Neaua c-o să vie,
Din nouri de sus
Și cu vijelie.

Așternînd prin glod
Haina ei curată
Și găsind în pod
Sania stricată.

RUSALIN MUREȘANU

• ARICI POGONICI PRINTRE COPII LA CĂMIN •

Ora mesei, uite, vine...
Timpu-aleargă, trece-n zbor,
Cine se spală mai bine
Și mai iute-n spălător?

Bună-i supa și friptura
Cînd Rodica te servește!
Să-ți aducă prăjitura
Uite-o! veselă grăbește.

După masă, somn și vise,
Iar apoi din nou la joacă!
Vor din cuburi, pare-mi-se,
Un oraș întreg să facă...

La cămin

de KISS JENO

În romîneşte de
VERONICA PORUMBACU

La căminul
de copii,
în odaia
mare, vii:
scăunaşe,
mese mici
şi copiii-s
mici aici

Anii însă
trec pe rînd,
pe copii
îi vezi crescînd.
Numai
mobilele-aici
nu mai
cresc,
rămîn tot mici.

desen: R. IUSEIN

„Arici Pogonici", album pentru cei mici, editat de revista „Luminiţa", apare lunar. Adresa: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, telefon 17.60.40. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli pînă în ziua de 23 a lunii, cu deservirea peste două luni.

Costul abonamentelor:

3 luni 4,50 lei
6 luni 9 lei

• Arici Pogonici printre copii la cămin •

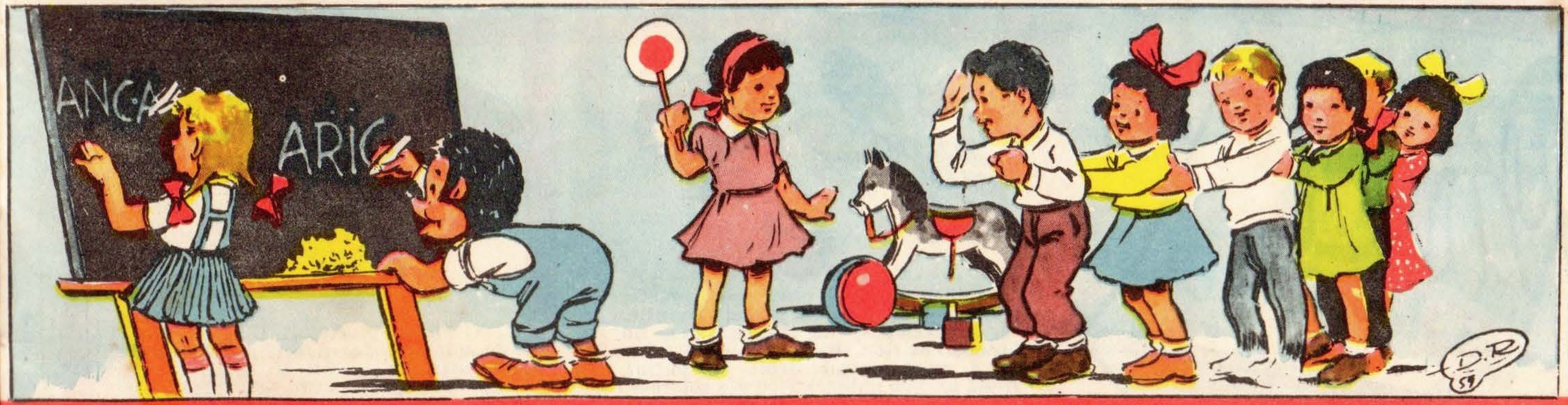

Mai învaţ-o poezie
Sau un cîntec nou repetă.
Sus pe tablă Anca-şi „scrie"
Numele cu-n vîrf de cretă.

Şuieră-o locomotivă,
Zeci de capete tresar.
Fiecare-şi spune: „Tata
Fluieră de pe mărfar".

El de-a trenu-apoi se joaca.
Şef de gară e Rodica;
Şi, zîmbind, cînd trenul pleacă,
Ea salută, ca mămica...

IOANA ZAMFIR

Daruri pentru

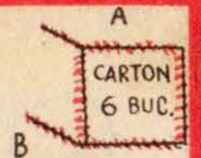

1. Pentru mama trebuie să pregătiţi neapărat un dar. Şi, bineînţeles, bucuria ei va fi şi mai mare dacă darul va fi lucrat de voi. Ce ziceţi de o cutie de lucru? E uşor de făcut. Tăiaţi şase bucăţi egale de carton gros, apoi din acelaşi carton tăiaţi şi fundul coşuleţului, aşa cum este în model, avînd grijă ca laturile să fie egale cu lăţimea cartonaşelor. Aşa! Acum desenaţi ce vreţi voi pe cartonaşe şi uniţi-le între ele cu un fir gros de aţă colorată.

2. Trebuie să pregătiţi ceva şi pentru tovarăşa educatoare. Bucătarul acela care ţine în braţe scobitorile e foarte drăguţ şi vesel. Copiaţi pe un carton desenul A, coloraţi-l frumos, apoi uniţi-i mîinile în faţă şi îndoiţi-i bine rotundul pe care stă, ca în desenul B.

3. Surioarelor şi prietenelor voastre pregătiţi-le şi lor cîte o mică bucurie, ca, de exemplu, un fluturaş (A), un buchețel de flori (B) sau o gărgăriţă (C).

Nu aveţi nevoie decît de puţină sîrmă subţire îmbrăcată cu aţă colorată, hîrtie colorată, bucăţele de fetru sau material plastic şi cîteva mărgele. Tăiaţi-le şi uniţi-le între ele urmărind modelele noastre.

4. Foarte plăcut va fi dacă, alături de celelalte daruri, veţi adăuga şi cîte un mărţişor pe care îl puteţi face din carton colorat sau, cei mai îndemînatici dintre voi, din bucăţele de placaj tăiate cu traforajul şi apoi colorate cu multă grijă. În afară de modelele date de noi mai puteţi face şi alte mărţişoare.

Lei 1.50